

เศรษฐศาสตร์แห่งสันติภาพ

ศาสตราจารย์ Clive W.J. Granger

แปลโดย บัณฑิตวิทยาลัยสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

## 1. บทนำ

คนส่วนมากนิยมอาศัยอยู่ในช่วงเวลาที่สันติ โดยปกติเหตุผลมักจะเป็นทางด้านสังคมมากกว่าเศรษฐกิจ เนื่องจากพวกเขาเป็นห่วงความปลอดภัยของครอบครัว ชุมชนและพวกเขาเอง ความไม่แน่นอนที่ลดลง และความง่ายภายในการวางแผนระยะยาวเมื่อเทียบกับในภาวะสงคราม ด้านนี้ของชีวิตดูเหมือนจะมีความสำคัญกว่าคำถามเรื่องการว่างงาน อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนต่ำ หรือกำไรน้อย แต่ในมุมมองของสื่อต่างๆ ภาวะสงครามนั้นตื่นเต็นกว่า มีพลวัต มีเหตุการณ์มากมาย และน่าทรงจำกว่า ขณะที่ภาวะสันติมีความสงบและไม่ค่อยมีเหตุการณ์อะไร นั่นก็คือสันติสุข คนจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับสงครามและรอดชีวิตมาจะมองกลับไปในช่วงเวลาดังกล่าวและรู้สึกว่าเป็นช่วงที่ตื่นเต็นที่สุดของชีวิต ในทางตรงข้าม การดำเนินชีวิตในภาวะสันติมีแนวโน้มจะสะสมความสำเร็จได้มากที่สุด

เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มประเทศยุโรปได้ประโยชน์จากภาวะสันติอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาเกือบ 60 ปี (ตั้งแต่ปี 1945) และประเทศเอเชียบางประเทศก็มีภาวะสันตินานถึง 30 ปี (ตั้งแต่สิ้นสงครามเวียดนาม) ผมจะวิเคราะห์เศรษฐกิจของประเทศไทยภาวะสันติ โดยธรรมชาติแล้วมันสำคัญที่เราจะต้องเปรียบเทียบเศรษฐกิจของประเทศในภาวะสันติกับประเทศในสงคราม ในตอนท้ายของบทความ ผมจะกลับมาสู่คำถามที่สำคัญข้อหนึ่ง คือ ประเทศในภาวะสันติ จะสามารถใช้ขั้นตอนทางเศรษฐศาสตร์เพื่อที่จะเพิ่มโอกาสของการดำรงอยู่ในภาวะสันติ

รูปแบบต่างๆ ของสงคราม

- “สงครามเต็มตัว” ซึ่งหมายถึงสงครามที่ทั้งประเทศเข้าร่วม ดังเช่นหลายประเทศเคยร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 นอกจากนั้นสงครามภายในประเทศส่วนใหญ่จัดอยู่ในรูปแบบนี้
- “สงครามบางส่วน” ซึ่งหมายถึงสงครามที่บางส่วนของประเทศ เช่น กองทัพเท่านั้นเข้าร่วม เช่น สงครามเกาหลี เวียดนาม และอิรัก

สงครามประเภทหนึ่งที่ได้รับคามสนใจมากเมื่อไม่นานนี้ ได้แก่ การก่อการร้าย ผมขอเรียนว่าผมได้พบบทความเรื่อง “เศรษฐศาสตร์ของภาวะสันติ” น้อยมาก ในขณะที่มีบทความเรื่อง เศรษฐศาสตร์ของภาวะสงครามมากมาย โดยเฉพาะด้านต้นทุนและการชดใช้สงคราม ตลอดจนช่วงการปรับตัวจากภาวะสงครามสู่ภาวะสันติ รวมทั้งจุดสิ้นสุดของสงครามเย็น ซึ่งมีการถกเถียงกันมากเรื่อง

“ผลประโยชน์ของสันติภาพ” หนังสือที่โด่งดังของ Keynes (1920) พันธมิตรไม่ควรเรียกเรื่องเงินชดเชยมากมายเกินไปจากเยอรมัน ซึ่งความเห็นของ Keynes นั้นถูกต้อง การที่พันธมิตรเลือกผิดทางอาจเป็นผลให้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (Great Depression) ตลอดจนเงินเฟ้อขั้นรุนแรงในเยอรมันและในที่สุดก็กำเนิด ฮิตเลอร์ (Hitler)

เค้าโครงที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นเพียงแนวทางหนึ่งในการชี้ให้เห็นผลกระทบของเศรษฐศาสตร์ต่อสงครามและสันติภาพ ตัวอย่างอื่นๆ อาจเป็นค่าใช้จ่ายทางทหารจำนวนมหาศาลโดยประธานาธิบดีเรแกน ซึ่งพวกคอมมิวนิสต์ในสหภาพโซเวียตเทียบไม่ได้ จึงทำให้ลัทธินั้นล่มสลาย และศักยภาพการผลิตเรือพาณิชย์ของสหรัฐในช่วงกลางสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งสามารถผลิตเรือพาณิชย์ได้เร็วกว่าที่เรือดำน้ำเยอรมันจะยิงทิ้งได้ทัน

## 2. สถานะเปรียบเทียบระหว่างภาวะสงครามและสันติ

ในรูปแบบทั่วไป สรุปความแตกต่างระหว่างภาวะสงครามและสันติในระบบเศรษฐกิจเดียวกัน

	สงครามเต็มตัว	สงครามบางส่วน	สันติ
โครงสร้างสังคม	พลวัต, กำลังเปลี่ยนแปลง	เหมือนกัน	มีเสถียรภาพ
ภาวะว่างงาน	ต่ำลง	ไม่ชัดเจน	สูงขึ้น
ระดับความเสี่ยง	สูงขึ้น	สูงขึ้น	ต่ำลง
อัตราดอกเบี้ย	สูงขึ้น	เหมือนกัน	ต่ำลง
ราคา/อัตราเงินเฟ้อ	ถูกควบคุม	เหมือนกัน	กำกับโดยภาวะเศรษฐกิจ
การค้า	โดนจำกัด	ได้รับอิทธิพลแบบจำกัด	การส่งเสริมการค้า
อัตราแลกเปลี่ยน	ผันผวน	เหมือนกัน	เคลื่อนไหวมาตรฐาน
ระดับการลงทุน	สูง (ผลตอบแทนสูง)	ค่อนข้างสูง	ต่ำโดยเปรียบเทียบ
หนี้ภาครัฐบาล	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	ลดลง/อยู่ในการควบคุม

จากตาราง

- 1.1 ภาวะสงครามบางส่วน หากไม่รุนแรงนัก ภาวะเศรษฐกิจจะเหมือนกับภาวะสันติมากกว่าสงครามเต็มตัวและ
- 1.2 ต้นทุนของเศรษฐกิจภาวะสันติเปรียบเทียบกับภาวะสงครามพบว่า
  - a. การลงทุนจะให้อัตราผลตอบแทนต่ำกว่า เนื่องจากระดับความเสี่ยงต่ำกว่า และ
  - b. ภาวะว่างงานในเศรษฐกิจภาวะสันติสูงกว่าเมื่อเทียบกับภาวะสงคราม

ถ้าระดับความเสี่ยงต่ำกว่าแปลว่าอัตราผลตอบแทนต่ำกว่าจะมีผลให้อัตราส่วนลด (discount rates) ของผลตอบแทนจากการลงทุนในอนาคตลดลง ถ้าการลงทุน \$1 จะมีผลตอบแทน \$k ใน n ปี ปกติแล้วมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนดังกล่าวคำนวณได้เป็น  $\delta^n k$  โดยที่  $\delta$  คือมูลค่าส่วนลด (ตัวเลขน้อยกว่า 1) เรื่องนี้สะท้อนความจริงพื้นฐานว่าเงิน 1 หน่วย (เช่น 1 ดอลลาร์) รัับวันนี้มีค่ามากกว่าเงินจำนวนเดียวกันปีหน้า เรื่องนี้กระทบทฤษฎีองค์การอุตสาหกรรมในการตัดสินใจเลือกโครงการลงทุน สมมุติว่าบริษัทกำลังพิจารณาเลือกระหว่าง 2 โครงการ โดยที่แต่ละโครงการให้กระแสผลกำไรในอนาคตที่ต่างกัน โครงการ A ให้ผลกำไรสูงในปีแรกๆ แต่ให้ผลกำไรลดลงอย่างรวดเร็วในปีต่อๆ ไป ขณะที่โครงการ B ให้ผลกำไรสม่ำเสมอเรื่อยไปในอนาคต แต่ไม่สูงหรือหวือหวาในแต่ละปี บริษัทนี้ควรเลือกโครงการใด

มูลค่าของโครงการเขียนได้ในรูปของ

$$\text{มูลค่า} = \frac{P_1}{(1+r)} + \frac{P_2}{(1+r)^2} + \frac{P_3}{(1+r)^3} + \dots,$$

หรือ

$$\text{มูลค่า} = \sum P_j / (1+r)^j$$

โดยที่  $P_j$  เป็นกำไรในปีที่  $j$  และ  $(1+r)^j$  เป็นอัตราส่วนลดในปีที่  $j$  ค่าของ  $r$  อาจเป็นอัตราดอกเบี้ย ถ้า  $r$  มีค่าสูง ส่วนลดจะลดลงอย่างรวดเร็ว และทำให้น้ำหนักส่วนใหญ่อยู่ที่กำไรในปีแรกๆ แต่ถ้า  $r$  มีค่าต่ำ กำไรในทุกปีจะถูกใช้ในการคำนวณมูลค่าโครงการ ดังเช่นที่แสดงในตาราง A ดังนั้นในเศรษฐกิจภาวะสงครามด้วยอัตราดอกเบี้ยที่สูงซึ่งทำให้ส่วนลดมีค่าสูง โครงการลงทุนจะมีผลตอบแทนในช่วงแรกสูง แต่จะมีเงินปันผลไม่ยืนยาว ในทางตรงข้ามในเศรษฐกิจภาวะสันติ ด้วยอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าและอัตราส่วนลดที่ต่ำกว่า โครงการที่ให้ผลตอบแทนในระยะยาวจะน่าสนใจ ในภาวะสันติส่วนประสมของการลงทุนจะมีขนาดใหญ่กว่าและจะประกอบด้วยการลงทุนที่มีเสถียรภาพมากกว่า ดังนั้นครอบครัวและภาคธุรกิจสามารถวางแผนระยะยาวและรัฐบาลใช้จ่ายในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานเช่น ถนน โรงเรียน มหาวิทยาลัย และพิพิธภัณฑ์ศิลปะ จังหวะชีวิตในภาวะสันติจะช้ากว่า (แต่มีความสุขใจกว่า)

แน่นอนสงครามบางส่วนหรือการก่อการร้ายสามารถกระทบกระทั่งเศรษฐกิจออกจากแนวทางที่ดี แต่ก็ก็เป็นเพียงชั่วคราว

แล้วจะมีหลักฐานจากการวิจัยที่สนับสนุนคำแนะนำดังกล่าวในตารางหรือไม่ จะเห็นได้ชัดว่าเศรษฐกิจกลุ่มประเทศยุโรปและอเมริกาเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 สภาวะสังคม การเมือง และเศรษฐกิจย้ายเข้าในช่วงสงครามทั้งสองครั้ง

ในภาวะสันติอัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดย สภาพทางเศรษฐกิจหรืออาจถูกใช้เป็นเครื่องมือเชิงนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีผลต่ออัตราส่วนลดหลายทาง ความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนมักจะมีความสัมพันธ์กับความผันผวนของตลาดหลักทรัพย์และ

ตลาดสินค้า การศึกษาไม่พบความสัมพันธ์อย่างชัดเจนระหว่างความผันผวนของตลาดกับภาวะสงครามบางส่วน ในประเทศเกาหลี เวียดนาม ปานามา สงครามอ่าวเปอร์เซีย เป็นต้น แม้บางครั้งอาจมีการเพิ่มของความผันผวนในช่วงต้นสงคราม เช่น Dr.Marcelle Chauvet (University of California, Riverside) พบว่าความผันผวนของข้อมูลอนุกรมมหภาคของสหรัฐเปลี่ยนแปลงไปเพราะการเกิดสงครามบางส่วน งานวิจัยดังกล่าวใช้ Markov Switching Model พบว่า

1. ความผันผวนของการเปลี่ยนแปลงใน GDP เพิ่มขึ้นมากที่จุดเริ่มต้นของสงครามเกาหลีและในช่วงระหว่างสงครามอ่าวเปอร์เซียครั้งที่ 1
2. มีผลกระทบน้อยกว่าในช่วงสงครามเวียดนามซึ่งเป็นสงครามที่ยาวนาน
3. ในช่วงสงครามอ่าวเปอร์เซียครั้งที่ 2 ความผันผวนไม่ได้เพิ่มมากนักระหว่างสงคราม แต่ไม่ได้เพิ่มมากนักก่อนสงคราม มีช่วงเวลาในระหว่างสงครามระหว่างสงครามที่มีการเจรจา
4. “ช่วงที่ไม่แน่นอนก่อนเกิดสงครามเป็นช่วงที่ความผันผวนยิ่งเพิ่มมากขึ้นไปอีก” เนื่องจากผลของการคาดการณ์

### 3. ประเทศผู้เป็นกลาง The Neutrals

บางประเทศหลีกเลี่ยงสงครามโดยการประกาศตัวของเขาทั้งหลายด้วยการเป็นผู้เป็นกลาง โดยทั่วไป ประเทศผู้เป็นกลางจะไม่ช่วย หรือหนุนหลัง ประเทศที่มีความขัดแย้งกันอยู่ ประเทศที่เหล่านั้นจะไม่สนับสนุนด้วยการเป็นทางผ่านของกองทัพหรือสิ่งของสงครามข้ามดินแดนของเขาทั้งหลาย แต่พวกเขาจะทำการค้าขายสินค้าที่ระดับเดียวกันกับเมื่อปีก่อนที่จะเริ่มต้นมีสงครามเล็กๆ ประเทศผู้เป็นกลางโดยปกติแล้วจะไม่เข้าร่วมกับกลุ่มประเทศซึ่งมีจุดมุ่งหมาย

ในการร่วมกันป้องกัน เช่น NATO เป็นต้น ในยุโรป 2 ประเทศที่ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับเกี่ยวกับความเป็นกลางได้แก่ **Sweden** และ **Switzerland** ทั้ง 2 ประเทศที่กล่าวมามีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและภูมิประเทศที่เป็นต่อ และยังมีศักยภาพทางด้านอาวุธสงครามอีกด้วย ดังนั้นการที่จะบุกรุกประเทศข้างต้นมักจะต้องเสียทั้งเวลาและเงินหรือต้องลงทุนสูงนั่นเอง **Machiavelli** บอกว่า “Swiss มักจะเป็นอิสระเพราะอาวุธที่ตนมีอยู่” ซึ่งสามารถดูได้จากงบประมาณทางการทหารสำหรับปี 2002 ของ **Switzerland** ที่ **US\$ 2,600 ล้าน** หรือ **1.1 %** ของ **GDP (Gross Domestic Product)** และงบประมาณทางการทหารของ **Sweden** ที่ **US\$ 4,600 ล้าน** หรือ **2%** ของ **GDP** อย่างไรก็ตามเมื่อดูงบประมาณทางการทหารของ **U.S.** แล้วจะสูงกว่าสองประเทศข้างต้นโดยประมาณ 30 เท่า หรือ **3.1 %** ของ **GDP**

**Switzerland** รักษาความเป็นกลางตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 ขณะที่ **Sweden** เริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 และในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 **Ireland, Austria, และ Finland** ได้ประกาศตัวเองว่าเป็นกลุ่มประเทศที่เป็นกลาง และในปี ค.ศ. 1939 สหรัฐก็กระทำเช่นเดียวกันแต่ผลที่ตามมาในช่วงนั้น ประเทศที่หลุดรอดจากสงครามโลกหรือหลุดรอดจากภัยสงครามคือประเทศ **Ireland** ส่วนประเทศ **Austria** ได้รับการบุกจาก **Germany** **Finland** ได้รับการบุกจาก **Russia** และการบุกของ **Japan** ต่อ **US** ที่ **Pearl Harbor, Hawaii** จะเห็นได้ว่าการประกาศความเป็นกลางไม่สามารถเป็นยุทธศาสตร์การป้องกันที่ประสบความสำเร็จเสมอไป อย่างไรก็ตามตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศ **Spain, Portugal, Costa** และ **India** ก็ใช้ยุทธศาสตร์ความเป็นกลางเพื่อการป้องกันตัวเอง

เมื่อกลับมามองการประกาศความเป็นกลางที่เกิดขึ้นในตอนแรกของการเริ่ม สงครามโลกครั้งที่ 1 & 2, Yongil Jeon และการศึกษาของ Clive W.J. Granger เกี่ยวกับ GDP และอัตราการเกิดของประชากรตามกลุ่ม ประเทศที่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มสำหรับประเทศในเขตยุโรปได้แก่

**Combatants, Neighbors, และ Neutrals**

และระหว่างปี 1871 – 1937 สามารถสรุปประเทศกับกลุ่มเหล่านั้นได้ดังนี้

**Combatants: Germany, France และ Great Britain**

**Neighboring: Belgium, The Netherlands และ Italy**

**Neutral: Sweden และ Switzerland**

ระหว่างปี 1938 – 1993 สามารถสรุปประเทศกับกลุ่มเหล่านั้นได้ดังนี้

**Combatants: Germany, France, Great Britain และ**

**Italy**

**Neighboring: Belgium, The Netherlands, Spain, Denmark และ Norway**

**Neutral: Sweden และ Switzerland**

ข้อมูลบางส่วนขาดหายและไม่ได้อธิบายเพราะข้อจำกัดทางข้อมูล ส่วน US ไม่ได้ถูกจัดกลุ่มข้างต้นเพราะมีส่วนเกี่ยวข้องในระยะเวลาที่สั้นกว่า มากไปกว่า นี้ประเทศใน Asia ที่เกี่ยวข้องก็สงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่ได้นำมาพิจารณา ด้วยเพราะข้อมูลที่ขาดหายไปสำหรับหลายๆ ประเทศ และสุดท้ายเช่นเดียวกัน กับการไม่รวม Soviet Union เข้าไปในการศึกษาของกลุ่มยุโรปครั้งนี้



3 การจำลองใช้ในการรายงานครั้งหลังสำหรับสงครามโลกครั้งที่ 1 (1914 – 1918) สงครามครั้งที่ 2 (1940 – 1945) และสำหรับแผน Marshall (1948 – 1952) มีการใช้ข้อมูล 2 เรื่องได้แก่อัตราการเติบโตของ GDP ในการวัดความสำเร็จทางเศรษฐกิจ และอัตราการเกิดของประชากรในการวัดเสถียรภาพทางด้านสังคม แต่ผู้เขียนมีความต้องการที่จะใช้อัตราการบริโภคมากกว่า แต่ก็ยากต่อการหาข้อมูลที่สามารถใช้ได้เหมาะสม

สิ่งที่ควรจะต้องพิจารณาร่วมด้วยคือช่วงเวลาที่ไม่มีการทำสงครามระหว่างช่วง สงคราม และ 1918 เป็นปีของการจู่โจมที่มีการฆ่ากันตายทั่วโลกขณะที่ปี 1929 เป็นปีที่เศรษฐกิจมีความตกต่ำในแผนของการเติบโตของ GDP บ่งบอก พฤติกรรมที่แตกต่างระหว่าง 3 กลุ่มประเทศข้างต้น ซึ่งดูได้จากรูปภาพที่ 1B, C, และ D อัตราการเติบโตที่สูงขึ้นของกลุ่ม Combatant เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มต้น ของสงครามโลกครั้งที่ 1 จนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง ประโยชน์ที่ เห็นได้ชัดเจนที่สุดของแผน Marshall ที่มีต่อประชาชาติ Combatant สามารถดูได้จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเติบโตหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ในอีกด้านหนึ่ง กลุ่มประเทศ Neighbor มีการเติบโต ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ในขณะที่ส่วนมากของกลุ่มนี้มีการเติบโตในช่วง สงครามโลกครั้งที่ 1 ส่วนกลุ่ม Neutrals สร้างความน่าตกใจและยำเยใน สงครามโลกครั้งที่ 1 แต่ก็มีคำตอบเนื่องในการสร้างอัตราการเติบโตที่คงที่ตลอด ช่วงระยะเวลาหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เมื่อไม่รวมความตกต่ำที่เกิดจากภาวะ สงครามที่กล่าวมา อาจจะเป็นเพราะผลกระทบจากการที่เป็นกลุ่มประเทศที่ไม่มี ส่วนร่วมกับสงครามโลกหรือการอยู่คงที่นั่นเอง

อัตราการเกิดของประชากรมีผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยเฉพาะกลุ่ม **Combatants** และ **Neighbors** ขณะที่ผลกระทบน้อยลงใน สงครามโลกครั้งที่ 2 แต่ในความเป็นจริงอัตราการเกิดสูงขึ้นสำหรับกลุ่ม **Neutral** ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากการผู้อพยพที่หนีสงครามเข้าเมืองมายัง **Sweden** และ **Switzerland** แต่ภาพรวมแล้วมีทิศทางที่ลดน้อยลงอย่างต่อเนื่องสำหรับกลุ่มประเทศต่างๆ ในช่วงสองสงครามโลก

ในการศึกษามีการใช้ 2 ตัวแปรตามคือ **GDP** และอัตราการเกิดของประชากร การอธิบายและชี้แจงตัวแปรเป็นการจำลองสำหรับ 2 เหตุการณ์สงครามโลกและ แผน **Marshall** ส่วนข้อมูลใช้คือช่วงปี 1900 – 1970 ที่เกี่ยวกับกลุ่มประเทศที่ กล่าวข้างต้น โดยกลุ่มของข้อมูลมีจำนวนเท่ากับ 850

ระดับของอัตราการเกิด **Level of Birth Rates**

Birth rates lagged, had coeff. Of 0.95, t-value of 113.8

	Combatants	Neighbors	Neutral
No dummy	0.4 (0.8)	0.16 (1.1)	-0.1 (-0.7)
WWI	-1.8* (-2.9)	-1.2* (-2.8)	-0.4 (-1.7)
WWII	-0.4 (-1.5)	0.6 (1.5)	.93* (4.05)
Marshall	-0.61 (1.1)	-0.55* (-2.9)	-0.40* (-2.95)
(constant = 0.85)			

## อัตราการเติบโต Growth Rates

Coefficients are shown; t-values in brackets

	Combatants	Neighbors	Neutral
No dummy	0.01 (0.8)	0.00 (0.8)	0.01 (1.1)
WWI	-0.06* (-2.6)	-0.04* (-2.5)	-0.06* (-3.7)
WWII	-0.08* (-3.5)	-0.06* (-3.4)	0.00 (-.13)
Marshall	0.4 (0.8)	0.01* (-1.3)	-0.01 (-1.00)

(constant 0.022 for whole equation: \* indicates a clearly significant t-value)

อัตราการเกิดของประชากรบ่งบอกว่าในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

**Combatants** และ **Neighbors** มีสภาพสังคมที่ย่ำแย่ที่เกิดจากสภาวะสงคราม แต่กับไม่เลวร้ายนักสำหรับ **Neutrals** โดยทั่วไปแล้ว การแทรกแซงจะน้อยลงในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยกลุ่ม **Neutrals** มีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรที่มีนัยสำคัญ ในอีกด้านหนึ่ง ผลกระทบจากแผน **Marshall** ที่มีต่ออัตราการเกิดดูเหมือนยากที่จะตีความ ยกเว้นเสียแต่ประเทศต่างๆ มีแนวทางที่เหมือนกันในทศวรรษที่ 20

ผลของอัตราการเติบโตบ่งบอกว่าประเทศต่างๆ ได้รับผลกระทบระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 ยกเว้นกลุ่ม **Neutrals** ในสงครามโลกครั้งที่ 2 ส่วนแผน **Marshall** ดูเหมือนจะมีผลเล็กน้อยต่ออัตราการเติบโต แต่อย่างน้อยเนื้อหาที่ไม่ได้ออกมาเป็นค่าลบ

ในส่วนนี้เริ่มต้นด้วยคำถามหลักที่ว่า “ควรจะทำตัวเป็นประเทศที่เป็นกลาง?” โดยประสบการณ์ของ 2 ประเทศในยุโรปที่ทำตัวเป็นกลาง **Switzerland** และ **Sweden** ส่วนคำตอบสำหรับทศวรรษที่ 20 คือใช่ ควรจะเป็นประเทศที่เป็นกลาง เพราะในการเริ่มต้นของทศวรรษที่ 20 ประเทศทั้ง 2 มีความสามารถในการเพิ่มมูลค่า หรือมีความมั่งคั่งโดยรวม ถึงแม้จะไม่มีอาวุธอย่างเหมาะสม แต่ที่ 2 ประเทศเป็นเช่นนั้นเพราะ เหตุผลที่กล่าวมาแล้วว่าเกิดจากความสม่ำเสมอในอัตราการเติบโตและอัตราการเกิด อย่างไรก็ตาม การที่จะเป็นประเทศที่เป็นกลางนั้นค่อนข้างที่จะยากในทางปฏิบัติ

4. ความเป็นจริง เศรษฐกิจในเวลาสันติ **The Economics in Peacetime, the Reality** จากเศรษฐศาสตร์แห่งสันติที่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้กับการลดความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง และการเพิ่มโอกาสในการทำแผนระยะยาวเป็นเพียงแค่ว่าความคิดทางด้านทฤษฎีของเศรษฐกิจแห่งสันติ ควรจะปรากฏได้อย่างไร ตามความเป็นจริงของเศรษฐกิจนั้นน่าจะมีการแตกต่างจากทฤษฎีสำหรับเรื่องที่เป็นตัวกำหนดความยากจนและความมั่งคั่งมักจะต้องกลับไปสู่เรื่องของวงจรทางธุรกิจและความเหลวไหลที่เกิดขึ้น ช่วงเวลาของการมีอัตราเงินเฟ้อที่สูงหรืออัตราการว่างงานสูงนั้นสามารถที่จะสร้างงานเกี่ยวกับสงครามในความไม่สงบและสงครามทางการเมืองได้

เราสามารถกล่าวย่อๆ เกี่ยวกับ **Britain** เพื่อเป็นกรณีตัวอย่าง หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลมีทัศนคติในการใช้ “**laissez faire**” ในความพยายามต่อการสร้างอิทธิพลทางเศรษฐกิจ ตัวแปรอยู่ที่อัตราการว่างงาน และใช้กันอย่างแพร่หลาย ที่อัตราระหว่าง 5% - 10% ส่วนระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 รัฐบาลใช้การควบคุมทางด้านราคา (สินค้า) และอัตราการจ้างงาน และอัตราการ

ว่างงานมีประวัติที่ต่ำ แต่เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะที่เรียกกันว่า “re-stocking boom” ในช่วงปี ค.ศ. 1919-1920 และผลที่ตามมาคือการเพิ่มขึ้นอัตราการว่างงาน จนกระทั่งอยู่ที่ 15% และสูงสุดที่ 23% ในครั้งนี้การรูดิจอมโดยทั่วไปในปี 1926 และปี 1929 นำไปสู่การตกต่ำอย่างแยบของ **British** จนกระทั่ง 1932 ถึงแม้ในช่วงของการตกต่ำอัตราการว่างงานจะสูงกว่า 25 % ในช่วงสั้นๆ แต่ก็สูงกว่า 10 % มาโดยตลอดจนกระทั่งการเริ่มต้นของการสะสมกำลังและความพร้อมเพื่อการรบอีกครั้งในสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยเศรษฐกิจมีการฟื้นคืนจากปี 1932 จน 1937 ขณะที่เกิดความยากต่อขาดของวงจรกิจ

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่มีอัตราการว่างงานและต่อจากสงครามโลกครั้งที่ 2 อัตราการว่างงานอยู่ที่ 2% - 3% เป็นระยะเวลายาวนานถึง 25 ปี จนปีที่ 1975 หลังจาก 25 ปีที่กล่าว อัตราการว่างงานมีระดับที่สูงกว่าช่วงหลังสงคราม แต่การเปลี่ยนแปลงก็ไม่ได้มากนักเพราะการควบคุมโดยรัฐบาลที่มีต่อตัวแปรต่างๆ ทางเศรษฐกิจ

ความแตกต่างระหว่างเศรษฐกิจของประเทศยุโรปใน 15 ปีหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 และหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ผู้เขียนคิดว่า สามารถอธิบายรวมๆ ได้ 2 กรณีจากการปฏิบัติของประเทศต่างๆ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แผน **Marshall** ช่วยผู้มีชัยและผู้ถูกปราบกลับสู่การยืนหยัดด้วยตนเองอย่างมีชัยและอย่างรวดเร็วในความเป็นจริงแล้ว ในระหว่างปี 1950 – 1960 **Japan** และ **Germany** เป็นประเทศที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงสุดของโลก

เมื่อกลับไปดูสถานการณ์ของ Germany ในสิ้นปี 1919 ผู้ชนะกำหนดให้ Germany ให้ความเป็นอิสระแก่ประเทศ Austria และ Poland ส่งคืน Alsace และ Lorraine แก่ France และให้ Saar แก่ France เป็นผู้ดูแล กล่าวได้ว่าทั้งหมดมีอุตสาหกรรมที่สำคัญๆ อยู่และเป็นแหล่งถ่านหิน สำหรับการผลิต ในครั้งนั้นมีการปรับด้านการจัดเก็บภาษีในการขนส่งถ่านหินต่อ Germany ที่ 50% สำหรับการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ ของตน และคิดเป็นเงินประมาณ US\$20 พันล้าน สำหรับการจ่ายในระยะเวลาตลอด 20 ปี

มันไม่ใช่สิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์จะต้องมาถกเถียงถึงความยุติธรรม แต่นักเศรษฐศาสตร์มีสิทธิในการคาดคะเน ทำนายถึงผลลัพธ์ของการจ่ายในรูปแบบของเงินและอื่นๆ Keynes (1920) ให้เหตุผลที่ระมัดระวังแต่แฝงด้วยความรู้ลึกที่ชัดเจนว่าสิ่งเหล่านั้นน่าจะมีการลดหย่อน เขายังทำนายไว้ว่าหลักทางเศรษฐกิจของ Europe จะไม่มีความมั่นคงเป็นระยะเวลานาน Lenin ทำนายว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรากฏ ขณะที่ Keynes ก็เห็นด้วยและการทำนายของทั้งสองก็เป็นจริงแต่น่าเสียดายที่นักการเมืองไม่ได้ให้ความสนใจกับเสียงของนักเศรษฐศาสตร์ทั้ง 2 แต่อย่างไรก็ตามหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สถานการณ์มีทิศทางที่ดีขึ้นตามลำดับ

## 5. เศรษฐศาสตร์ของการก่อการร้าย Economics of Terrorism

ในการกล่าวเกี่ยวกับหัวข้อข้างต้นจริงๆ แล้วเป็นเรื่องที่นอกเหนือจากแผนของเอกสารนี้ และเนื้อหาของวรรณกรรมในเรื่องดังกล่าวมีการกระทำมาแล้ว ตัวอย่างเช่น หนังสือพิมพ์ยุโรปเกี่ยวกับเศรษฐกิจการเมืองมีหัวข้อพิเศษสำหรับเรื่องเศรษฐศาสตร์ของการก่อการร้าย; Volume 20, June 2004 เพื่อเป็นการวัดขนาดของปัญหาในระยะเวลา 1968 ถึง 2001 มีเหตุการณ์ประมาณ 20,000 การก่อการร้ายเกิดขึ้นในโลกของเราโดย 20,000 คนถูกฆาตกรรม และ

50,000 คนที่ได้รับบาดเจ็บ เพื่อนำเรื่องดังกล่าวมาเป็นมุมมอง 40,000 คนถูก  
มาตรการต่อปีบนถนนหลักของ USA ซึ่งมันไม่ได้ดูเหมือนว่าจะเป็นแนวโน้ม  
สำหรับช่วงเวลานี้ ส่วนอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบได้แก่ การท่องเที่ยว การ  
บิน การเดินเรือ และการขนส่งทางบก

เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเป็นอย่างมากคือเหตุการณ์เมื่อ  
September 11<sup>th</sup>, 2001 ที่ New York และมีเนื้อหาเฉพาะเรื่อง  
มากมาย สำหรับบางบริษัท และสำหรับเมือง New York แต่ก็ยังไม่ได้ส่งผล  
ต่อเศรษฐกิจของสหรัฐที่มากนัก ที่ทั้งใหญ่และแข็งแรง แม้จะมีการก่อการร้ายต่อ  
อุตสาหกรรม New York Stock Exchange และ The  
associated investment community กลับมาทำการดำเนินงาน  
อย่างรวดเร็วและยังสามารถรักษาระดับคุณภาพไว้ได้ กล่าวได้ว่าการก่อโจรมสร้าง  
ทัศนคติใหม่ใน USA แต่ก็กระทบเศรษฐกิจเพียงเล็กน้อย

## 6. เศรษฐศาสตร์สามารถนำไปสู่สันติ? Can Economic Deliver Peace?

คำถามที่น่าสนใจสำหรับนักเศรษฐศาสตร์คือ ถ้าเศรษฐศาสตร์อยู่ในช่วงเวลาแห่ง  
ความสันติ อะไรคือสิ่งที่ทำให้เกิดการรักษาความสันตินั้นไว้ได้ คำถามเกี่ยวกับการ  
รักษาความสันติมักเกี่ยวกับนักการเมือง เช่นกลุ่มใดบ้างที่จะร่วม อะไรคือความ  
เหมาะสมของงบประมาณทางด้านกองทัพ หรืออาวุธอะไรสมควรมีการจัดซื้อ มัน  
อาจจะยากที่จะมีความสันติถ้ายังขาดการประชาสัมพันธ์ในประเทศ แต่ทว่าในช่วง  
สั้นๆ นี่เป็นเรื่องของการเมืองมากกว่าที่จะเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ  
คำถามที่ว่าสงครามเกิดขึ้นจากที่ไหนคือความยากที่จะตอบ สำหรับหลายๆ  
ประเทศรักที่จะมีความสันติโดยปรารถนาสงครามเกิดจากภายนอก ประเทศเหล่านั้น

สามารถที่จะพยายามเพิ่มมูลค่าของสงครามต่อสิ่งอื่น โดยการทำการค้าที่รุนแรงกับ  
ผู้รุกรานและประเทศอื่นๆ ซึ่งสามารถเป็นผู้แพ้ได้เมื่อสงครามมาถึง

ถ้าสงครามเปลี่ยนมาเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายใน การเมืองและประชากรจำเป็นที่  
จะต้องพิจารณาต้นทุนทางเศรษฐกิจบวกกับประโยชน์ที่เป็นไปได้ ข้อเสนอเกี่ยวกับ  
บุคคลเกี่ยวกับใครสามารถประหยัดได้ดีกว่าและใครไม่สามารถ และเท่าไร ก็  
สามารถนำมาเป็นส่วนร่วมในการถกเถียงได้ทั่วไป ในความเป็นจริงแล้ว สามารถที่  
จะเป็นโครงการที่หลากหลายภายใต้การกำหนดที่แตกต่างของการคาดการณ์  
ล่วงหน้าและการมองบนความหลากหลายของเวลา

ระหว่างสงครามที่เกิดขึ้น บริษัทและอุตสาหกรรมสามารถที่สร้างผลกำไรที่สูงกว่า  
ปกติ ซึ่งเกิดจากการคาดคะเนเกี่ยวกับความเสี่ยงและส่วนลดของการผลิต การ  
บรรลุผลกำไรคือสิ่งที่ไม่เที่ยงธรรมและจะต้องเป็นสิ่งที่นักกฎหมายของรัฐจะต้อง  
ถกเถียง ความน่าเป็นห่วงของสาธารณชนคือการคาดหวังต่อผลกำไรจะตามมาด้วย  
การตัดสินใจบนต่อนักการเมืองเพื่อการก่อสงคราม กระบวนการในการป้องกัน  
ปัญหา อย่างน้อยก็หลังสงคราม คือบริษัทที่มีผลต่อชาติ ให้อยู่ภายใต้การดูแลของ  
รัฐบาล (รัฐบาลเป็นเจ้าของ) ผู้เขียนเชื่อว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ **Britain** ใน  
สงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งผลในทางบวกที่เกิดขึ้นได้คือการลดความกระตือรือร้น  
ของการก่อสงครามโดยผู้ที่คาดหวังผลกำไร

ในการสัมภาษณ์เรื่องสันติที่ **University of San Diego** ผู้แทน **Raya Kadgrova** ระบุว่า “เราต้องการจะสร้างความสันติเสมือนกำไรจากสงคราม”  
กับการตื่นตัว ไม่มีการควบคุมเศรษฐกิจที่มากจนเกินไป จำนวนของโอกาสในการ  
ลงทุนที่หลากหลาย และโดยโอกาสจะเป็นนวัตกรรมและความสามารถในการทำ



กำไร ความต้องการของเศรษฐกิจคือการลงทุนที่สูงขึ้น กำไรที่สูงขึ้นสามารถเกิดขึ้นได้ แต่มีความแน่นอนน้อยกว่าสิ่งที่เกิดจากสงครามเศรษฐกิจดังนั้นจึงมีชนิของความแตกต่างของการอุทธรณ์ในเรื่องข้างต้น (ร้องขอ)

การถกเถียงเชิงเสียดสีของผู้เขียนหนังสือชื่อ **L.Lewis** ในหนังสือ **Report Iron Mountain** เกี่ยวกับการรักษาระยะเวลาของความสันติจะสามารถกระทำได้อย่างไร **Simon** และ **Schuster** (1967) การรายงานและร้องเรียนรัฐบาลระดับสูงเกี่ยวกับรัฐบาลจะสามารถรักษาระดับค่าใช้จ่ายที่สูงไว้ได้อย่างไร ในระยะเวลาที่สันติ เกิดจากการรักษาการตื่นตัวทางเศรษฐกิจ **Keynesian multiplier viewpoint** มันสามารถแนะนำได้ว่าเกิดจากการก่อตั้งสถาบันที่ต้องใช้ทุนสูงหรือเหมือนการลอกเลียนแบบบางหน้าที่ของเศรษฐกิจของสงคราม ผู้เขียนเพิ่มเติมบางเวอร์ชันในวงเล็บ

- a. การประมวลโครงการความสุขของสังคมเพื่อการเพิ่มเรื่องข้อจำกัดพื้นฐานของชีวิต (สงครามความยากจน คุณภาพชีวิตแก่ผู้สูงอายุ)
- b. ความใหญ่โตของการเปิด-ปิด โครงการวิจัยอวกาศ วัตถุประสงคที่ไม่สามารถเป็นไปได้ตามเป้าหมาย (การเยือน **Mars!**)
- c. ลงทุน “**alternative enemies**” เช่นการรายงานการคุกคามจากภายนอก ปัญหาสิ่งแวดล้อมโลก การเป็นผู้มีอำนาจเหมือนตำรวจโลก (การเตือนต่อโลกบางที่อาจจะเกิดจากตรงนี้

ไม่กี่ปีหลังการนำเสนอรายงานที่มีการรับรองแล้ว ว่ามีการหลอกลวง แต่มันก็สร้างความน่าสนใจต่อการถกเถียงในประเด็น รายงานเสนอที่ระยะเวลาของการขัดแย้งกัน เมื่อไปถึงการสิ้นสุดสงคราม **Vietnam** และเมื่อยังมีสงครามภายในอยู่อย่างต่อเนื่อง ข้อเสนอแนะในรายงาน ควรจะต้องมีการตรวจสอบ สำหรับ

กระแสเศรษฐกิจ ความต้องการที่สูงทางด้านค่าใช้จ่ายและงบประมาณ ถึงแม้จะต้องใช้จ่ายสูงแต่บางโครงการที่ไม่จำเป็นก็มีการแนะเพื่อจะทำ

ตั้งแต่มีการถกเถียง สิ่งที่มีส่วนสำคัญของค่าใช้จ่ายของรัฐบาลมีการปฏิเสธเนื้อหาให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของปัจจัยออกประชาชาติรวม ตัวอย่างสำหรับส่วนประกอบสำคัญของเรื่องที่กำลังได้แก่ค่าใช้จ่ายด้านการทหารซึ่งสามารถดูได้จากรางแผนของ USA จากปี 1940 – 2003 และเป็นเนื้อหาสำคัญสำหรับสงครามโลกครั้งที่ 2 สงคราม Korea สงคราม Vietnam และสงครามเย็นจนกระทั่งมาจบลงในช่วงกลางทศวรรษ 1970 ตั้งแต่นั้นมาอัตราส่วนมีสัดส่วนที่ลดลง กล่าวได้ว่าสิ่งที่กล่าวจะปรากฏเมื่อค่าใช้จ่ายด้านกองทัพมีอัตราเติบโตที่สูงขึ้น และการเติบโตที่สูงกว่าและเร็วกว่าของเศรษฐกิจ

ความสำคัญในปัจจุบัน เป็นเรื่องที่น่ากังวลกับสิ่งที่กล่าวและเมื่อพิจารณาถึงความต้องการการมีสันติภาพแล้ว การมีอคติกับสงครามสามารถพบได้ทั่วไป สงครามอ่าวครั้งแรกและครั้งที่สองสร้างค่าใช้จ่ายประมาณ \$200 พันล้าน แต่ทว่าในสงครามครั้งที่สองเทียบอัตราส่วนเปอร์เซ็นต์กับครั้งแรกแล้วมีอัตราส่วนที่น้อยกว่าของ GDP (Gross National Products) อคติที่มีต่อสงครามอย่างแน่นนอนคือ ค่าใช้จ่ายที่สูงต่อเศรษฐกิจโดยตรง กับกลุ่มรักรมนุษยชาติ เว้นแต่กระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมมีลักษณะที่น้อยลง ดังนั้นที่ว่าการเมืองที่มีหัวเอนเอียงอาจมีส่วนเกี่ยวข้องน้อยลงโดยเหตุผลทางเศรษฐกิจ มันสามารถสรุปได้ว่าการวัดเศรษฐกิจที่ใช้ข้างต้นไม่ได้รวมผลกระทบที่เกิดทั้งหมดอย่างถูกต้อง

## 7. การวัดทางเลือกของความเป็นอยู่ที่ดี Alternative Measures of Well-Being

มีการกล่าวโดยนักเศรษฐศาสตร์ก่อนๆ เช่น Adam Smith และ Thomas Malthus ว่า “การพิจารณาความสุขนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดของกิจกรรมทั้งหมดของเศรษฐกิจ” (J. Heard) แต่เฉพาะ “การติดตามหาความสุข” เป็น “การติดตามหาความมั่งคั่ง” ต่อเศรษฐกิจ เพราะ “ความไม่สร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์”

มาตรฐานในการวัดจุดแข็งของเศรษฐกิจคือ GNP หรือ GDP โดยปกติพิจารณาต่อทุน ตัวเลขจะปรากฏทั้งในรูปแบบไตรมาสและปีและมักจะออกแบบในการบอกบางตัววัดของค่าเฉลี่ยความมั่งคั่งต่อบุคคลโดยเศรษฐกิจ สิ่งเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องขึ้นกับ National Accounts ซึ่งคือกระแสความคิดของปัญหาตามเวลาต่างๆ เมื่ออิทธิพลของเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจ ในปัจจุบันนี้ อุตสาหกรรมการบริการได้มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและยากต่อการวัด ซึ่งส่งผลต่อการไม่ประสบความสำเร็จทางบัญชี

สำหรับการจัดหาทางเลือกต่อมาตรฐานข้างต้นของประเทศตะวันตกสามารถอยู่ที่การเปลี่ยนทัศนคติสู่การไม่เป็นตะวันตก ความต้องการของ “Islamic World Net” สร้างข้อแนะนำว่าประเทศตะวันตกจะต้องพิจารณาการช่วยเหลือหรือการให้ผู้ยากจนด้วยการวัดจากการสร้างวัตถุหรือสิ่งก่อสร้างต่างๆ โดยการให้นั้นจะต้องไม่มีการบังคับ (เรียกว่า Zakat หรือ Zakah) หรือเป็นการให้เพื่อการกุศลของมัสยิด (แต่ก็อาจจะสร้างข้อผูกมัดยกเลิกได้ถ้าสามารถเลี้ยงตนจากรายได้รับ) ด้วยเหตุนี้ผู้หนึ่งให้ถ้าอีกผู้หนึ่งมีความสุข การกุศลจะต้องเป็นการช่วยความยากจน มากเท่าใดที่ได้รับ Zakat คุณภาพของชีวิตในบริเวณนั้นก็ต่ำตามไปด้วย บางที่การบริจาครวมต่อการกุศลต่อทุนควรจะเป็นตัววัดการอยู่ดีมีสุขก็ได้

บทความที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไปแต่เป็นบทความเก่าในปี 1966 เรื่อง “**Buddhist Economics**” เขียนโดย **E.F. Schumacher** ระบุจำนวน พุทธศาสนิกชน กิจกรรมเชิงประดิษฐ์ มันสามารถทำงานได้ดี คือสิ่งสำคัญมากกว่า การบริโภค ด้วยเหตุนี้การวัดที่เหมาะสมควรจะขึ้นกับจำนวนชั่วโมง โดยเฉลี่ย ต่อ การทำงานของผู้ชาย จนจำนวนความต้องการสูงสุด ส่วนการทำงานโดยผู้หญิงควรจะพิจารณาในทิศทางที่แตกต่างกัน

**Jewish** นักเศรษฐศาสตร์แนะนำการศึกษาที่ว่าคือความสำคัญเฉพาะเรื่องต่อ **Jews** ดังนั้นการวัดที่จำนวนเวลาหรือเงินที่ใช้โดยชุมชนต่อการศึกษาควรจะเป็น แนวทางสู่การประสบความสำเร็จหรือในอีกด้านหนึ่งของผลลัพธ์ คุณภาพควรมี การควบคุมที่ระมัดระวัง

มันดูเหมือนว่าไม่มีการขาดแคลนความต่อเนื่องของเครื่องมือใช้หาทางเลือก และนี่ สามารถเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจต่อการศึกษาในอนาคต

## 8. ถามประชาชน **Ask the People**

แนวทางโดยทั่วไปต่อการค้นหาว่ามหาชนมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับบางเรื่องคือ การถามเขาเหล่านั้น หลายประเทศมีการทำการสำรวจ **Customer Sentiment** โดยมักจะถูกลถามถึงความสุข (พอใจ) ว่าเป็นเช่นไร โดยเฉพาะ เกี่ยวกับเศรษฐกิจ คำถามที่มักจะถามคือการเปรียบเทียบระหว่างวันนี้กับเมื่อปีก่อน การทำการสำรวจในปัจจุบันมีการทำกันอย่างจริงจังเพราะสามารถส่งผลกระทบต่อดัชนี หรือ การบริโภค หรือ การลงทุน ส่วนเทคนิคคือ “**contingent-valuation**”

ความแตกต่างของชนิดของการสำรวจจะเกิดจากการถามครัวเรือนเกี่ยวกับจำนวนที่ต้องการจะจ่ายสำหรับบางพัฒนาสังคมที่ปรารถนา ตัวอย่างจากบทความของ Ludwig และ Cook (2001) ถามเกี่ยวกับการเพิ่มอัตราภาษีในการจัดเก็บจากผู้ถือครองอาวุธปืนเพื่อการลดจำนวน ครัวเรือนมักจะถูกถามเกี่ยวกับความเห็นด้วยหรือไม่กับการจ่ายเพิ่ม \$M และมีจำนวน (M) ที่หลากหลายแต่เพียงแค่ว่าคำตอบเดียวที่ต้องการสำหรับครัวเรือนและจำนวนสรรหาด้วยการสุ่มตัวอย่าง สิ่งตอบรับมีค่าอันใดอันหนึ่งในแนวนอน คล้ายคลึงกับ “เต็มใจจะจ่าย” หรือ WTP (Willing To Pay) ที่มูลค่า M ดังที่กล่าวมาแล้ว หรือเขาอาจจะตอบ “ไม่” โดยทั่วไปสามารถค้นพบว่า WTP จะขึ้นกับขนาดของครอบครัวและรายได้ การสำรวจในปี 1998 ผู้เขียนมีความเชื่อกับสิ่งที่พบของ WTP ดังนี้

จำนวน (M) \$	WTP, %
25	82
50	76
100	69
200	64
400	38

จะเห็นได้ว่า 76 % มีความเต็มใจที่จะจ่าย \$50 ภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อการลดจำนวนเป็น ขณะที่ 64 % เต็มใจที่ \$200 ภาษี ถ้าเป็นจริง มันจะเป็นการสร้างรายได้ที่มากที่สุดทีเดียว เมื่อดูจำนวน 1,000 ครัวเรือนในสหรัฐอเมริกา หรือ \$100 ต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้น \$10 พันล้าน

ปรับสู่ความสันติ มีความน่าจะเป็นของประชาชนที่เตรียมเพื่อจะจ่ายสำหรับบางสิ่งบางอย่างสำหรับการสานต่อ การมีสันติภาพ และการสำรวจ contingent-

**valuation** สามารถหาจำนวนเงินที่เหมาะสม ผู้เขียนมีความเข้าใจว่าไม่มีการ  
ทำการศึกษาแน่นอน มันจะต้องมีการถกเถียงถึงความเหมาะสมของเงินทุนต่างๆ ที่  
เพิ่มขึ้นว่าควรจะใช้อย่างไร และที่ว่าอาจจะเป็นไปได้มากที่จะเกิดจากหนึ่งประเทศ  
และต่อประเทศอื่นๆ และสิ่งนี้คืออีกเรื่องที่อาจจะมีคุณค่าต่อการค้นหา